

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Pasqua del malalt

«Donar esperança a la tristesa», és el lema d'aquest any per a la Campanya del Malalt 2024. Una campanya que va començar el diumenge 11 de febrer, festivitat de la Mare de Déu de Lourdes, amb la Jornada del Malalt a nivell mundial i es clou avui diumenge 5 de maig, amb la Pasqua del Malalt.

Durant aquest temps, des de la Pastoral de la Salut, es vol promoure la reflexió sobre un tema que es presenta particularment urgent, l'augment de persones que pateixen patiment psicològic i emocional. Una preocupació que es recolza en una dada: Espanya encapçala la llista de països que consumeixen més ansiolítics a Europa.

Per això la Pastoral de la Salut ha considerat oportú reflexionar sobre les causes i maneres d'acompanyar aquestes persones a la llum de la Paraula de Déu, a la llum en concret de les paraules del profeta Jeremies: «Convertiré la seva tristesa en goig, els alegraré i alleujaré les seves penes» (*Jer 31,13*). L'objectiu és prendre consciència d'aquesta realitat tenint en compte que no es tracta d'una malaltia mental en el sentit que comunament donem a aquest terme, sinó que ens ajuda a centrar-nos en la cura i acompanyament de les persones que pateixen aquest patiment que es manifesta en la tristesa, la pena, el desànim o l'ansietat.

La Pasqua del Malalt significa que Jesús, el Senyor, que va experimentar el patiment físic i espiritual en la seva passió, que va morir per tots nosaltres ha ressuscitat també per nosaltres. Celebrem, doncs, la Pasqua de Resurrecció perquè el Senyor ha ressuscitat per tots, i al llarg dels

evangelis se'ns mostra que Jesús està particularment atent a tots els dolors i sofriments, i manifesta una especial atenció a la persona del malalt. La majoria de casos de miracles que es recullen en els textos bíblics són de malalts que acudeixen a ell a demanar ajuda o que són portats per altres a Jesús.

Això vol dir que en un moment en el que la ciència i la tècnica de la medicina ha avançat molt i sabem que disposem de nombrosos mitjans per a la nostra salut que abans no existien segueix però existint una dimensió que és el patiment interior, la soledat del malalt, l'angoixa dels familiars, la por. I aquest ha de ser un objectiu de la Pastoral de la Salut, posant en un primer lloc la llum de la fe en totes aquestes situacions.

Perquè sabem que allà on no pot arribar la ciència hi pot arribar la fe, la confiança en Déu i el seu amor a través nostre, i que el caliu humà és molt important en les situacions de malaltia. Vull avui agrair especialment la dedicació de tantes persones que des de la Pastoral de la Salut acompanyen els malalts, preveres, diaques, religiosos i laics. Amb la vostra dedicació sou el rostre del Crist Ressuscitat per tots els necessitats.

ENTREVISTA

Baròmetre religiós

CARLES ARMENGOL

La Direcció General d'Afers Religiosos, en col·laboració amb el Centre d'Estudis d'Opinió, ha elaborat un estudi pioner sobre el posicionament de la ciutadania catalana vers el fenomen religiós: el *Baròmetre de la religiositat 2023*, que ha permès conèixer la realitat religiosa del país. «El fet religiós incideix de manera molt significativa en la societat i, per tant, també en molts àmbits de les polítiques públiques; i com que pel caràcter privat de les dades no hi ha informació censal sobre aquestes qüestions, cal obtenir-la per estudis com el baròmetre», afirma el director general d'Afers Religiosos, Carles Armengol.

Què destacaria de l'estudi?

Què el fet religiós, lluny de desaparèixer, té una presència molt àmplia i plural. La religiositat i les espiritualitats no minven, es transformen; també es fragmenten. La identificació, la creença i la pràctica apareixen com a no alineades. Abunden identitats no monolítiques. Alhora, es constata un gran desconeixement sobre el fet religiós i sobre les religions amb les quals un no s'identifica.

Una primera dada apunta que el 57% de la població s'identifica amb la religió catòlica. Com a catòlic, quina reflexió en fa?

No em sorprèn. Els mitjans de comunicació generalistes menystenen el fet religiós com a tal i la imatge pública de l'Església catòlica que projecten sol ser força escassa i esbiaixada; però la realitat n'és una altra. Cal dir també que dins d'aquest 57% hi ha catòlics merament culturals: persones que, tot i aquesta identificació, tenen una pràctica religiosa molt escadussera o que, fins i tot, es consideren no creients.

A partir dels resultats, què caldria fer?

El desconeixement mutu entre les diverses tradicions religioses i l'escassa relació entre elles —com apunta l'estudi— no són bones notícies per a la convivència i la cohesió social. Calen noves iniciatives per incrementar el coneixement, i també estendre molt més les experiències de diàleg interreligiós.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ

Mirant enrere sense ressentiment

Un bon amic m'envia còpia de la carta que ha adreçat als actuals responsables d'una entitat, nascuda, fa uns quants anys, com a conseqüència del compromís cristià dels seus fundadors, el meu amic entre ells. Escriu: «Des de la reunió en què es va tractar a fons la gènesi i la identitat de la nostra associació, vaig obrir un període de reflexió personal sobre la continuïtat de la meua vinculació i participació a l'entitat. He arribat a la conclusió, dolorosa, que he de dimitir de la meua responsabilitat, exercida des dels moments fundacionals. No puc compartir en absolut el criteri majoritari que es va palesar en l'esmentada reunió en relació amb les nostres arrels, identitat i missió. Els valors fundacionals de qualsevol organització són un element essencial que la gran majoria d'entitats respecten, valoren i promouen. Prescindir dels trets diferencials i de les arrels cristianes que van motivar-ne la creació, esdevé, des del meu punt de vista, un error incompreensible, més greu encara si es pretén justificar com una lògica evolució històrica.»

Comparteixo el capteniment de la carta esmentada i que m'ha fet pensar

en situacions semblants que se susciten en algunes associacions nascudes en el marc eclesial i que, amb el temps, qüestionen la seva identitat. Entenc la situació de l'autor de la carta. Les decisions que, com aquesta, es prenen per fidelitat a les conviccions profundes i que afecten les relacions personals i el lliurament generós als altres, comporten, sempre, dolor, després, d'ordinari, pau. El dolor de l'esperit s'expressa amb dificultat en un escrit, però hi és i convé evitar que ens faci mal, endurint-nos, o que faci mal als altres des de la crítica fàcil o el judici inapel·lable. Cal mirar enrere amb agraïment, resta la quantitat de bé que s'ha fet amb aquestes mateixes persones que avui es perceben allunyades. «Si us disgusteu amb algú, no l'ofengueu; que la posta de sol no us trobi encara ressentits» (Ef 4,26).

El treball fet resta per sempre. La llavor ha estat escampada, el testimoni s'ha viscut, la paraula, pronunciada. El fruit arribarà quan Déu vulgui. El veurem o no. Tant se val. Resta, només, mirar enrere sense ressentiment, amb agraïment, i mirar endavant amb esperança i discernir què demana Ell, en aquest moment i entre aquesta gent.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Peregrinos a los pies de María

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

«María, después de la anunciación, hubiera podido concentrarse en sí misma, en las preocupaciones y temores debidos a su nueva condición». Esto nos decía el Papa en el Mensaje para la Jornada del año pasado y añadía: «Pero no, ella confió plenamente en Dios. Pensaba más bien en Isabel. Se levantó y se puso en marcha. María se convirtió en el templo de Dios, imagen de la Iglesia en camino, la Iglesia que sale y se pone al servicio, la Iglesia portadora de la Buena Noticia.»

Durante siglos, los creyentes, entre ellos muchos santos, han peregrinado hasta la Montaña Santa, a Montserrat, para unirse a la Madre de Dios, siempre dispuesta a ponerse en camino hacia los que tanto la necesitamos. Nuestra Señora es modelo y madre, acogida y

amparo. A sus pies ponemos nuestras necesidades, mirando sus ojos misericordiosos.

El Camí de Sant Miquel del Monestri de Montserrat, es testigo de tantos hijos de Dios que han peregrinado hacia Dios de mano de su Madre. Por esta razón, en ese acceso encontramos diversos monumentos, muchos de ellos de fundadores de instituciones y congregaciones religiosas.

En este lugar, el próximo 8 de mayo, el padre abad de Montserrat, padre Marnel Gasch, bendecirá un grupo escultórico de la Beata Carmen del Niño Jesús González Ramos, fundadora de las Hermanas Franciscanas de los Sagrados Corazones, en el 125 aniversario de su paso a la vida eterna.

Santa María, ruega por nosotros.

Lectures de la missa diària i santoral

6. □ **Dilluns (lit. hores: 2a setm.)** [Ac 16,11-15 / SI 149 / Jn 15,26-16,4a].

Ntra. Sra. Dels Desemparats. Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta, vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

7. □ **Dimarts** [Ac 16,22-34 / SI 137 / Jn 16,5-11]. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. X-XI); sant Benet II, papa.

8. □ **Dimecres** [Ac 17,15,22-18,1 / SI 148 / Jn 16,12-15]. Santa Maria, mitjancera de totes les gràcies; Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc. Aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità. Beata Carme del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

9. □ **Dijous** [Ac 18,1-8 / SI 97 / Jn 16,16-20]. **Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria).** Sant Gregori de Berrueza, bisbe; santa Lluïsa de Marillac (†1660), fund. Filles de la Caritat (FC, paüles); santa Caterina de Bolonya, vg.; santa Casilda, vg.

10. □ **Divendres** [Ac 18,9-18 / SI 46 / Jn 16,20-23a]. Sant Joan d'Àvila (1499-1569), prev., apòstol d'Andalusia i patró del clergat secular espanyol. Sant Antoni de Florència, bisbe; santa Beatriu, vg.

11. □ **Dissabte** [Ac 18,23-28 / SI 46 / Jn 16,23b-28]. Sant Anastasi (s. III-IV), mr. a Badalona, fill i patró de Lleida. Sant Ponç (o Poní), bisbe, patró dels herbolaris; sant Eudald, mr. venerat a Ripoll (978); sant Felisa, mr.; beat Domènec Iturrate, prev. trinitari basc.

12. □ **† Diumenge vinent, diumenge VII de Pasqua. Ascensió del Senyor (lit. hores: 3a setm.)** [Ac 1,1-11 / SI 46 / Ef 1,17-23 / Mc 16,15-20]. Sants Nereu i Aquileu (s. III-IV), soldats mrs. a Roma; sant Pançraç (s. III-IV), mr. romà. Sant Domènec de La Calzada (Rioja), patró dels enginyers de camins, canals i ports; beat Francesc de Siena, prevere servita.

DIUMENGE VI DE PASQUA

Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,25-26,34-35,44-48)

Així que Pere entrà, Corneli sortí a rebre'l i es prosternà als seus peus. Pere el feu aixecar dient-li: «Posa't dret, que jo soc home, igual que tu». Llavors Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui». Mentre Pere deia això, l'Esperit Sant vingué sobre tots els qui escoltaven la seva predicació. Els jueus creients que havien vingut amb Pere s'estranyaren molt en veure que el do de l'Esperit Sant era vessat fins i tot sobre els qui no eren jueus. De fet, els sentien parlar en llenguatges misteriosos i proclamar les grandeses de Déu. Llavors Pere digué: «¿Qui pot excloure de l'aigua del baptisme aquests que han rebut l'Esperit Sant igual que nosaltres?» Tot seguit manà que els bategessin en el nom de Jesucrist. Després li pregaren que es quedés amb ells uns quants dies.

Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 4,7-10)

Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor. Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. L'amor és això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer d'estimar-nos, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 15,9-17)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima. Manteniu-vos en l'amor que us tinc. Si observeu els meus manaments, us mantindreu en l'amor que us tinc, com jo també observo els manaments del meu Pare i em mantinc en l'amor que em té. Us he dit tot això perquè tingueu l'alegria que jo tinc, una alegria ben plena. El meu manament és que us estimeu els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú no té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics. Vosaltres sou els meus amics si feu el que jo us dono. Ja no us dic servents, perquè el servent no sap què fa el seu amo. A vosaltres us he dit amics, perquè us he fet saber tot allò que he sentit del meu Pare. No sou vosaltres els qui m'heu escollit. Soc jo qui us he escollit per confiar-vos la missió d'anar pertot arreu i donar fruit, un fruit que durarà per sempre. I el Pare us concedirà tot allò que demanareu en nom meu. Això us dono: que us estimeu els uns als altres».

Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,25-26,34-35,44-48)

Cuando iba a entrar Pedro, Cornelio le salió al encuentro y, postrándose, le quiso rendir homenaje. Pero Pedro lo levantó, diciéndole: «Levántate, que soy un hombre como tú». Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea». Todavía estaba hablando Pedro, cuando bajó el Espíritu Santo sobre todos los que escuchaban la palabra, y los fieles de la circuncisión que habían venido con Pedro se sorprendieron de que el don del Espíritu Santo se derramara también sobre los gentiles, porque los oían hablar en lenguas extrañas y proclamar la grandeza de Dios. Entonces Pedro añadió: «¿Se puede negar el agua del bautismo a los que han recibido el Espíritu Santo igual que nosotros?». Y mandó bautizarlos en el nombre de Jesucristo. Entonces le rogaron que se quedara unos días con ellos.

Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas. / Su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su salvación, / revela a las naciones su justicia. / Se acordó de su misericordia y su fidelidad / en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la salvación de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera; / gritad, vitoread, tocad. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 4,7-10)

Queridos hermanos, amémonos unos a otros, ya que el amor es de Dios, y todo el que ama ha nacido de Dios y conoce a Dios. Quien no ama no ha conocido a Dios, porque Dios es amor. En esto se manifestó el amor que Dios nos tiene: en que Dios envió al mundo a su Unigénito, para que vivamos por medio de él. En esto consiste el amor: no en que nosotros hayamos amado a Dios, sino en que él nos amó y nos envió a su Hijo como víctima de propiciación por nuestros pecados.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 15,9-17)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Como el Padre me ha amado, así os he amado yo; permaneced en mi amor. Si guardáis mis mandamientos, permaneceréis en mi amor; lo mismo que yo he guardado los mandamientos de mi Padre y permanezco en su amor. Os he hablado de esto para que mi alegría esté en vosotros, y vuestra alegría llegue a plenitud. Este es mi mandamiento: que os améis unos a otros como yo os he amado. Nadie tiene amor más grande que el que da la vida por sus amigos. Vosotros sois mis amigos si hacéis lo que yo os mando. Ya no os llamo siervos, porque el siervo no sabe lo que hace su señor: a vosotros os llamo amigos, porque todo lo que he oído a mi Padre os lo he dado a conocer. No sois vosotros los que me habéis elegido, soy yo quien os he elegido y os he destinado para que vayáis y deis fruto, y vuestro fruto permanezca. De modo que lo que pidáis al Padre en mi nombre os lo dé. Esto os mando: que os améis unos a otros».

COMENTARI

Estimar com Jesús donant la vida pels germans

MN. JOSEP SERRA I COLOMER

Canonge de la Catedral de Barcelona

La nostra fe cristiana assegura que hem estat creats per Déu, que ens estima, i ens ha donat la capacitat d'estimar i de sentir-nos estimats. Jesús, el Fill de Déu, ens diu: «Jo us estimo tal com el Pare m'estima». En realitat, Déu és Amor, i tot el que ell fa està ple del seu amor. Tota persona ha estat creada com a imatge vivent de Déu, que és amor.

Som capaços d'estimar i podem sentir-nos estimats per Déu i per moltes persones que podem tenir al nostre costat. Aquesta realitat és una de les més grans que podem experimentar.

La realitat és que molt sovint no en sabem gaire d'estimar, i confonem l'amor ple i veritable, amb atraccions més o menys superficials o profundes, afectes, sentiments, possessions que ens satisfan, realitats que ens omplen i acompanyen.

I el gran perill és que confonguem i tractem les persones com si fossin coses, objectes, que es fan servir segons ens convingui, només pensant en els propis interessos. La fidelitat és una dimensió constant de l'amor veritable. Jesús ens demana: «Manteniu-vos en l'amor que us tinc»; «estimeu-vos els uns als altres tal com jo us he estimat. Ningú té un amor més gran que el qui dona la vida pels seus amics».

L'amor veritable, que ve de Déu i que Jesucrist ens manifesta, genera un compromís, un manament, i comporta una missió. Per això Jesús ens diu: «Això us dono: que us estimeu els uns als altres». I la missió parteix d'una realitat: «us he escollit per confiar-vos la missió d'anar per tot arreu donant fruit», tenint present que Déu Pare ens concedirà tot el que li demanem en nom de Jesús.

Una fàcil temptació que podem tenir és la d'escollir entre unes persones que ens agraden i deixar a un costat d'altres que no ens cauen gaire bé. Sant Pere constata una realitat: «Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui».

Cada dia hem de demanar a Déu que ens ajudi i purifiqui la nostra manera de tractar i estimar a aquells que el Senyor ens posa al nostre costat, i compartir amb ells el gran do d'una estimació noble i sincera, a la manera de Jesús.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dilluns 6 i dimarts 7 de maig. Reunió de la Conferència Episcopal Tarracò-nense a Loreto (Tarragona).

Dimarts 7 i dimecres 8 de maig, a les 17.30 h. Confirmacions del Col·legi La Farga a la Catedral.

Dijous 9 de maig, a les 19.00 h. Missa de la Pastoral Universitària a la parròquia de Sant Pere de Terrassa.

Divendres 10 de maig, a les 11.30 h. Rebuda del senyor Bisbe als alumnes del Col·legi de la Mare de Déu de la Salut, al Santuari de la Salut. / **A les 19 h,** acte de graduació dels alumnes de 2n de batxillerat del Col·legi de la Mare de Déu de la Salut presidit pel bisbe Salvador.

Dissabte 11 de maig, a les 19 h. Confirmacions a la parròquia de Sant Josep de la Llagosta.

Diuenge 12 de maig, a les 11 h. Mons. Salvador Cristau presidirà la Missa de l'aplec a l'ermita de Sant Guillem de Campins. / **A partir de les 18 h,** ordenació diaconal de Javier Bausili a la Catedral.

ves i adults a Sant Pere de Rubí, de la mateixa parròquia i de l'Escola Mare de Déu de Montserrat. En l'homília, el prelat va reflexionar sobre la vocació cristiana i la crida a lluitar contra les injustícies i a ser generós amb l'altre. També, el dilluns 22 d'abril, Mons. Salvador Cristau va celebrar la Missa a la capella de la Universitat Internacional de Catalunya, a l'Hospital General

de Catalunya, i confirmà 9 alumnes. A més a més, el dimarts i dimecres 22 i 23 d'abril, el bisbe Salvador va confirmar, a la Catedral, 104 adolescents de l'Escola el Pinar de Nuestra Señora de Valldeix. Són alumnes de batxillerat i dels cicles formatius.

El Consell Episcopal reflexiona sobre la missió de l'arxipreste en el context actual. El divendres 19 d'abril, el bisbe Salvador es va reunir amb el Consell Episcopal i els arxiprestes per reflexionar sobre la missió de l'arxipreste en la futura reestructuració territorial de parròquies i arxiprestats. Els ha acompanyat en la reflexió Mn. Bruno Bérchez, arxipreste a Barcelona, que ha compartit la seva experiència sobre la reestructuració de parròquies en el context de l'arxiprestat a l'Arquebisbat de Barcelona.

L'Escola Mare de Déu de Montserrat celebra la seva festa. El divendres 26 d'abril, Mn. Fidel Catalán, vicari general, va presidir la Missa a la parròquia de Sant Pere de Rubí amb motiu de la festa de l'Escola Mare de Déu de Montserrat. A la Missa participaren els alumnes des de 5è de Primària fins

a ESO. L'escola havia estat fundada l'any 1919 pel beat Josep Guardiet i forma part de la Fundació Escola i Vida, que agrupa les escoles de la diòcesi.

Ordenació de tres nous diaques. El divendres 26 d'abril, Mons. Salvador Cristau va ordenar tres nous diaques permanents a la Catedral. Francesc Flotats, de Matadepera, i Ricard Orosco i Josep Paniello, de Sabadell, van ser ordenats. En la cerimònia, el bisbe Salvador va destacar el paper del diaconat com a expressió de l'amor de Déu i el servei a l'Església, encomanant-los a la protecció de la Mare de Déu.

A més a més...

La Trobada de la Pastoral Universitària.

La Delegació de Pastoral Universitària celebra el 9 de maig la primera Trobada Pastoral Universitària a les Esglésies de Sant Pere. Amb la presidència de Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa, es reflexionarà sobre la fe i la vida universitària, i es lliuraran els premis del XXI Concurs Bíblic Universitàri del SAFORUAB.

Notícies

Confirmacions. El dissabte 20 d'abril, el bisbe Salvador va confirmar 25 jo-

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Pascua del enfermo

«Dar esperanza en la tristeza», es el lema de este año para la Campaña del Enfermo 2024. Una campaña que comenzó el domingo 11 de febrero, festividad de la Virgen de Lourdes, con la Jornada del Enfermo a nivel mundial y se concluye hoy domingo 5 de mayo, con la Pascua del Enfermo.

Durante este tiempo, desde la Pastoral de la Salud, se quiere promover la reflexión sobre un tema que se presenta particularmente urgente, el aumento de personas que sufren sufrimiento psicológico y emocional. Una preocupación que se apoya en un dato: España encabeza la lista de países que más ansiolíticos consumen en Europa.

Por eso la Pastoral de la Salud ha considerado oportuno reflexionar sobre las causas y formas de acompañar a estas personas a la luz de la

Palabra de Dios, a la luz en concreto de las palabras del profeta Jeremías: «Convertiré su tristeza en gozo, les alegraré y aliviaré sus penas» (Jer 31,13). El objetivo es tomar conciencia de esta realidad teniendo en cuenta que no se trata de una enfermedad mental en el sentido que comúnmente damos a este término, sino que nos ayuda a centrarnos en el cuidado y acompañamiento de las personas que sufren este sufrimiento que se manifiesta en la tristeza, la pena, el desánimo o la ansiedad.

La Pascua del Enfermo significa que Jesús, el Señor, que experimentó el sufrimiento físico y espiritual en su pasión, que murió por todos nosotros, ha resucitado también para nosotros. Celebramos, pues, la Pascua de Resurrección porque el Señor ha resucitado por todos, y a lo largo de los evangelios se nos muestra que Jesús está par-

ticularmente atento a todos los dolores y sufrimientos y manifiesta especial atención a la persona del enfermo. La mayoría de los casos de milagros que encontramos en los textos bíblicos son de enfermos que acuden a él a pedir ayuda o que son traídos por otros a Jesús.

Esto significa que en un momento en el que la ciencia y la técnica de la medicina ha avanzado mucho y sabemos que disponemos de numerosos medios para nuestra salud que antes no existían, sigue sin embargo existiendo una dimensión que es el sufrimiento interior, la soledad del enfermo, la angustia de los familiares, el miedo. Y éste debe ser un objetivo de la Pastoral de la Salud, poniendo en un primer lugar la luz de la fe en todas estas situaciones.

Porque sabemos que allá donde no puede llegar la ciencia puede llegar la fe, la confianza en Dios y su amor a través nuestro, y que el calor humano es muy importante en las situaciones de enfermedad. Quiero agradecer hoy especialmente toda la dedicación de las personas que acompañan a los enfermos desde la Pastoral de la Salud, sacerdotes, diaconos, religiosos y laicos. Con su dedicación son rostro del Cristo Resucitado para todos los necesitados.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

